

SCRISOARE CIRCULARĂ - septembrie 1983

(traducere din limba franceză)

Strigare de trezire

“Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii. Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face.” (Evrei 4.12,13). De mulți ani putem asculta Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu. În timpul nostru, toate învățăturile biblice ale căilor lui Dumnezeu, ca și ansamblul proorociilor cu privire la ultima parte din istoria de mântuire ne-au fost descoperite. Dumnezeu nu ne-a vorbit în pilde, tainic, ci printr-un cuvânt foarte clar. Putem să spunem pe deplin încredințați că prin mesajul din timpul sfârșitului, Cuvântul original al lui Dumnezeu ne-a fost făcut de cunoscut. Dar ce a produs acesta în noi? În Matei 13.51, Învățătorul și-a întrebat ucenicii: “Ați înțeles voi toate aceste lucruri? — Da, Doamne, I-au răspuns ei.” Cu siguranță că și astăzi putem răspunde la fel. Cu toate acestea, am înțeles noi într-adevăr tot ce a spus Domnul în timpul nostru? Am primit Cuvântul Său? A intrat acesta în inimile noastre? Ne-am lăsat noi corecți, am pus noi totul în ordine? Am lepădat noi toate învățăturile nebiblice și părerile personale pentru a da dreptate lui Dumnezeu? Cuvântul lui Dumnezeu a putut să-și împlinească în noi acțiunea sa divină? Toate lucrurile au devenit clare pentru noi? Putem noi să spunem un “Da!” înaintea lui Dumnezeu, având cugetul curat și acesta “Da!” corespunde el realității? Atunci de ce este Biserica încă într-o stare atât de deplorabilă? De unde provin deci toate aceste feluri diferite de a vedea lucrurile, răstălmăcirile și neînțelegerile? Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri, și este pătrunzător; de ce nu vedem noi urmările? Urmările negative nu depind de Cuvântul care ne-a fost vestit, ci provin din lucrurile cu care L-am “amestecat”. Fratele Branham vorbește despre acest amestec în cele două broșuri “Cuvântul vorbit este sămânța originală”. Citatele următoare sunt luate din această predică pe care fiecare ar trebui s-o citească cu atenție și în rugăciune, pentru a o lua la inimă. La pagina 119 din predica în limba engleză sunt scrise următoarele: “Voi citi acum niște lucruri și aș dori ca voi să mă ascultați cu atenție. Este ceea ce mi-a fost dat când Duhul a zis: “Ia stiloul tău!”. Este foarte clar că fratele Branham a primit acea predică prin inspirație directă și prin descoperirea Duhului. Lecția extrasă din aceste două broșuri este că fiecare sămânță dă rod după felul ei, atât în lucrurile firești cât și în cele spirituale, conform rânduielii divine. Aceasta se aplică și Cuvântului lui Dumnezeu care este o Sămânță și care poartă în El viața veșnică. “Aici este taina: Cuvântul și gândurile lui Hristos sunt puse în Mireasă pentru a ști ce vrea El să facă prin Cuvântul Său, astfel încât ea îl împlinește în Numele Lui. Ea îl are pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Nu tot ce spun oamenii este un AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ci Cuvântul original al lui Dumnezeu, care trebuie să fie pus în noi ca sămânță originală. Isus Hristos este Cuvântul devenit trup, El este bobul de grâu care a fost pus în pământ și care a dat rod după moartea lui. Biserica Lui, care este Trupul Lui, trece prin aceleași etape care, prin moarte, duc la o viață nouă. De aceea, așa cum El a fost zămislit prin Duhul, și noi trebuie să fim născuți prin Duhul. Propovăduirea făgăduințelor Cuvântului a venit la generația pe care El a născut-o. Cuvântul era Sămânța. Nașterea noastră spirituală trebuie să pornească de la propovăduirea cuvintelor făgăduite, căci Duhul nu poate să producă viață nouă decât din Cuvânt. Așa cum s-a întâmplat cu Răscumpărătorul, așa va fi și cu cei răscumpărați. După ce am primit chemarea afară, suntem confrunțați cu una dintre cele mai mari sarcini din toate timpurile, cu adevărata provocare pentru acest timp: aceea de a ne împotrivi total lucrurilor care nu vin de la Dumnezeu, din Cuvântul Său, din Duhul Său, pentru ca Dumnezeu să se poată sluji de noi pentru a face ceva. Înainte ca făgăduințele să devină realitate, noi trebuie să îndeplinim condițiile puse de Dumnezeu. Noi nu mai putem trăi într-o lume făcută din aparențe, din impresii și să visăm ce va face Dumnezeu în viitor, ci dimpotrivă, noi trebuie să ne trezim și să fim conștienți de situația serioasă în care ne aflăm și să-L rugăm pe Dumnezeu să ne vină în ajutor. Nici o binecuvântare sau trăire din trecut nu trebuie tăgăduită. Noi ne uităm la anii trecuți plini de recunoștință, căci recunoaștem că Dumnezeu s-a străduit mult cu noi. Totuși, acum este important ca adevărații copii ai lui Dumnezeu să se nască. Sămânța divină va da rod după felul ei. În ceea ce privește trecutul, este valabil cuvântul din Isaia 26.17,18: “Cum se zvârcolește o femeie însărcinată, gata să nască, și cum strigă ea în mijlocul durerilor ei, așa am fost noi, departe de Fața Ta, Doamne! Am zămislit, am simțit dureri, și, când să naștem, am născut vânt: țara nu este mântuită.” De câte ori n-am avut noi adunări puternice și ore de rugăciune în care ne-am luptat, am simțit durere în sufletele noastre, și când ne-am gândit: “Acum s-a născut ceva nou!”. Totuși, noi am putut constata că totul a rămas ca înainte. Domnul hotărâse lucrurile astfel. Poporul lui Dumnezeu trebuia să recunoască că adevărații copii ai lui Dumnezeu nu se pot naște decât după ce Sămânța cea curată a fost pusă în Trupul Bisericii. “Doresc să întipăresc aceasta în voi. Sămânța lui Hristos trebuie, tre-bu-ie, trebuie să vină din Trupul Lui, nu de la o denominație, ci ea trebuie să vină printr-o Sămânță a Cuvântului născută din nou. Vă mai amintiți ce este ea? Este Sămânța lui Hristos. Cum vine sămânța mea? Din trup! Cum vine sămânța copacului? Din trup. Sămânța vine din Trup, și Biserica este Trupul lui Hristos.

Așa este? Biserica biblică. Această naștere Îl produce (este vorba despre nașterea din nou) pe El în Trup.”»Noi trebuie să subliniem și să insistăm asupra acestor gânduri. Planul lui Dumnezeu de mântuire se împlinește acum în Trup, în Biserică. La fel de sigur cum a fost atunci un om plin de râvnă care a adus Sămânța curată a Cuvântului în Trup, tot astfel trebuie să fie cineva și astăzi pentru ca Sămânța curată a Cuvântului să fie semănată. În timpul său, fratele Branham a propovăduit Mesajul în special în Jeffersonville și în Statele Unite, conform însărcinării divine primite. În timpul călătoriilor sale misionare în alte țări, el a ținut adunări în care a predominat mesajul evanghelic. Doar după ce a fost luat la Domnul, ultimul Mesaj, Cuvântul lui Dumnezeu, a fost răspândit în întreaga lume. Acum se propovăduiește strigarea de trezire. Acum ne aflăm în fața unei cotituri istorice. Sămânța curată va fi semănată în întreaga lume înainte ca ploaia târzie să cadă și recolta să fie pusă în hambare. Să nu uităm că ploaia nu poate să facă să crească decât ce a fost semănat. Acum avem Sămânța nefalsificată, Sămânța veșnică a Cuvântului. Duhul se va revărsa și va confirma Cuvântul în fiecare dintre aceia care Îl poartă în ei. Cuvântul care zice: *“fiindcă ați fost născuți din nou, nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”* (1 Petru 1.23) va fi confirmat ca fiind Adevărul. Viața nouă nu apare în urma unor discuții asupra Scripturii sau asupra Mesajului, ci vine acolo unde este Sămânța curată a Cuvântului într-o inimă curățită, după cum este scris în Iacov 1.18: *“El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de pârgă a făpturilor Lui.”* “Duhul Sfânt va uda această sămânță și o va face să crească. El este Apa pentru Sămânță.” Acum, cei care au fost chemați afară, înțeleg despre ce este vorba. Ei nu mai vorbesc în chip firesc, ci sunt ascultători de Dumnezeu. Ei cred cuvintele Domnului și sunt gata să primească Sămânța Cuvântului pe deplin. “Dacă doriți să aveți o Biserică, începeți cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă vreți să aveți Viața lui Dumnezeu, începeți cu Cuvântul lui Dumnezeu. Luați tot Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci, dacă plinătatea lui Dumnezeu este în voi, când va cădea ploaia, aceasta va face să crească exact ce este în grădina voastră.” Însămânțarea este urmată de prima ploaie. Ploaia târzie cade chiar înainte de recoltare. Aceasta înseamnă că, mai întâi, toată plinătatea Cuvântului trebuie să fie semănată, înainte ca ploaia târzie să cadă. Noi știm că pentru aceasta a fost trimis Cuvântul acestui ceas. În toate timpurile, Dumnezeu a avut un Cuvânt al făgăduinței care trebuia primit prin credință, înainte ca ea să se împlinească la timpul hotărât. “Toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu sunt hotărâți dinainte de întemeierea lumii. Vom citi imediat un pasaj din Scriptură care tratează această temă. Este vorba de Efeseni 1.5. Noi suntem deci, aleși mai dinainte. Cum se întâmplă aceasta? Hristos este Sămânța originală și această Sămânță originală a fost hotărâtă prin știința mai dinainte a lui Dumnezeu. Dumnezeu știa că va urma căderea în păcat, și L-a rânduit să ia locul nostru. Ați înțeles aceasta? Toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu sunt aleși mai dinainte... Ei sunt aleși mai dinainte exact așa cum El a fost ales mai dinainte.” Dumnezeu nu ne-a părăsit la întâmplare, ci, deja înainte de întemeierea lumii, El ne-a ales în Isus Hristos și ne-a rânduit să fim copiii Lui. Exact așa cum Cuvântul S-a făcut trup în Hristos, Mirele, astfel, Cuvântul pentru acest timp trebuie să Se facă trup în Biserica-Mireasă. Prin credința în Cuvântul făgăduinței a venit Hristos, El, Sămânța divină și curată. În aceste zile din urmă, Biserica aude Cuvântul curat al lui Dumnezeu. Așa se va naște Mireasa Mielului. “Veniți mai întâi la Cuvânt și vedeți cum, apoi, are loc minunea. Duhul Sfânt mișcă Cuvântul-Sămânță pentru a-L face să acționeze. Oare un mesager al lui Dumnezeu crede doar o parte din Scriptură sau tot Cuvântul? Poate el să nege o parte din Cuvânt?” La fel de sigur cum mesagerul nu putea adăuga sau introduce ceva de la el în Mesaj, tot astfel nici unul dintre cei care îl cred nu pot adăuga nimic de la ei. La ce ajută să spui: ”Ultimul mesager era un prooroc-Cuvânt!” și-apoi să faci un amestec cumplit și să lași în urma ta un haos ireparabil? Din cauza numeroaselor răstălmăciri care au fost adăugate Mesajului din timpul de sfârșit, au apărut noi direcții și fiecare dintre ele pretinde să dețină adevărul. De obicei, acestea se bazează pe predici care nu au fost încă traduse, pentru a nu trebui să dea explicații. Nici unul dintre cei care predică, învață, vorbesc cu alții sau ascultă nu trebuie să-l citeze ușuratic pe fratele Branham; ci, dimpotrivă, acel om trebuie să aducă o dovadă palpabilă a lucrurilor pe care le susține, indicând unde sunt scrise acestea și trebuie să le poată așeza scriptural. De cele mai multe ori nimeni nu aduce o astfel de dovadă, și aproape întotdeauna, lucrurile sunt scoase din context. Aceasta este cauza încurcării în care ne aflăm. Nepricepuții se pierd singuri, și prin învățătura lor personală, intenționat sau nu, conduc și pe alții în rătăcire. Expresia: “Proorocul a zis!” a devenit deja banală. Din nefericire, puțini se gândesc că este imposibil ca fratele Branham să fi zis atâtea lucruri contradictorii. Noi avem la dispoziție un mare număr de mesaje puternice și importante. Fiecare poate să le citească și să le asculte și să ia în inimă lucrul care îl atinge cel mai mult. Dacă noi facem aceasta și ascultăm de ce zice Duhul Bisericii, nu va mai fi nici o neînțelegere, ci, dimpotrivă, o fericită armonie cerească, o veritabilă unanimitate printre credincioși. Atunci Cuvântul vorbit va împlini lucrurile pentru care a fost trimis. El nu se poate întoarce la Dumnezeu gol. “În zilele din urmă, adevăratul prooroc al lui Dumnezeu va propovădui Cuvântul... Cei hotărâți mai dinainte vor asculta și se vor pregăti pentru “numărătoarea inversă”. Sămânța împărătească a credinței lui Avraam (asemenea lui), ține tare Cuvântul lui Dumnezeu, în ciuda oricărui lucru, căci ea a fost aleasă mai dinainte.”

Amestecul

Nimeni nu trebuie să-l învețe pe celălalt, să stăruie pe lângă el, să-l convingă sau să-l influențeze. Noi toți trebuie să fim sub influența divină și, ca Biserică chemată, trebuie să ne lăsăm învățați de Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Pe viitor, este bine să luăm doar ce a spus fratele Branham din partea lui Dumnezeu, într-o teamă sfântă și fără concluzii personale, lăsând fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu așa cum a fost scris. Nu trebuie să se adauge absolut nimic la Cuvântul predicat. Noi așteptăm acum să fim cercetați prin harul lui Dumnezeu, care este cel mai mare har: ploaia târzie care aduce plinătatea puterii de sus. Totuși, atâta vreme cât încă amestecăm totul, degeaba așteptăm. Ce are de-a face Cuvântul cu răstălmăcirile? Tot n-am înțeles la ce a dus prima răstălmăcire în grădina Edenului? N-a dus ea la moarte? Oameni precum Cain, și moarte spirituală apar peste tot unde apare amestecul. Așa era Israelul când Domnul nostru Isus era pe pământ. Și ei se refereau la Cuvântul lui Dumnezeu, dar demult Îl făcuseră fără putere pentru a învăța și a face de cunoscut poruncile oamenilor. Așa au căzut ca Eva în capcana diavolului, a șarpelui cel vechi. Din afară, Cain și sămânța lui erau foarte pioși. Și el a zidit un altar și a adus de bună voie o jertfă. Și evreii de pe vremea Domnului Isus erau evlavioși. Domnul i-a numit "neam de șerpi" și "neam de vipere". Chiar dacă, firește vorbind, erau urmașii lui Avraam, Isus le-a zis cu privire la starea lor spirituală: "*Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul.*". Cu ei se împlinea Osea 5.7: "*Au fost necredincioși Domnului, căci au născut copii din curvie.*" Nimeni nu trebuie să gândească plin de mândrie în sinea lui: "Eu n-am nimic de-a face cu aceasta." Trebuie să recunoaștem că fiecare are gândurile și convingerile lui pe care le-a amestecat mereu cu Cuvântul descoperit. Cu toții venim dintr-o biserică instituționalizată sau dintr-o comunitate liberă în care a fost propovăduit Cuvântul lui Dumnezeu amestecat cu răstălmăcirii și cuvinte tradiționale. De aceea, la început eram și noi rodul acestui tip de predicare amestecat. Până la un punct, noi am avut aceleași trăiri cu cei care n-au ieșit cu noi. Este clar că înainte n-am fi putut deveni un produs divin curat pentru că Sămânța-Cuvânt curată nu fusese încă semănată. S-a produs aceeași greșală ca în trezirile anterioare: au fost luate lucruri vechi, au fost adăugate altele noi și s-a creat un amestec. Din nefericire, dușmanul s-a strecurat și a produs dezordine. În nici un timp nu s-au emis atâtea doctrine și învățături stricate. Niciodată Cuvântul lui Dumnezeu n-a mai fost călcat în picioare ca astăzi. Și totuși, aceasta se face sub pretextul cunoașterii și a descoperirilor particulare care ar fi pentru Mireasă. Peste tot este amestec! Cuvântul lui Dumnezeu și cuvintele pronunțate de fratele Branham sunt amestecate cu păreri personale după bunul plac al fiecăruia și se spune acestor lucruri: "Mesajul". În ce necazuri au intrat unii din cauza descoperirilor, a visurilor, a viziunilor, a proorociilor și a glasurilor pe care le-au auzit! Cine ar mai putea băga mâna-n foc astăzi pentru altcineva? A cui învățătură stă în picioare înaintea Cuvântului lui Dumnezeu? N-am trecut cu toții prin experiențe amare și n-am fost martorii unor astfel de experiențe la alții? Nu este suficient doar să știm ce este scris în Biblie sau ce a învățat fratele Branham. Acum noi trebuie să credem tot Cuvântul. Doar când ordinea biblică domnește în Biserica Domnului, ia sfârșit orice dezordine. Fiecare dintre cei care vor să fie călăuziți de Duhul lui Dumnezeu trebuie să fie în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. De acum înainte, nimeni nu mai are dreptul să-i încarce pe alții cu descoperiri, viziuni sau glasuri pe care le-a auzit, ci, dimpotrivă, fiecare dintre cei care cred că au primit ceva din parte Domnului, să vină la frații responsabili ca să caute împreună fața Domnului în rugăciune și să primească claritatea necesară pentru a discerne dacă acel lucru vine cu adevărat de la Domnul. Amestecul și confuzia spirituală au ajuns la culme, este gata să dea peste! Acum se întâmplă ce a zis Domnul în Ieremia 23.32: "*Iată, zice Domnul, am necaz pe cei ce proorocesc visuri neadevărate, care le istorisesc și rătăcesc pe poporul Meu cu minciunile și cu îndrăzneala lor; nu i-am trimes Eu, nu Eu le-am dat poruncă, și nu sunt de nici un folos poporului acestuia, zice Domnul.*". Până acum, nu s-a împlinit nimic din ce a fost anunțat. Totuși, există oameni care, atunci când se întâmplă ceva, spun imediat că Domnul le descoperise dinainte totul și că știau ce urma să se întâmple. În fața unor astfel de afirmații, mulți copii sinceri ai lui Dumnezeu s-au întrebat deseori de ce ceilalți au primit întotdeauna câte ceva și ei nimic. Dacă, de acum încolo, nu ar vorbi decât cei cărora le-a vorbit Domnul cu adevărat, aceia care chiar au primit ceva, atunci ar fi o tăcere mormântală. Cel care umblă prin credință n-așteaptă ceva la întâmplare; el nu spune în el însuși: "Dacă cineva pune asta sau cealaltă, sau dacă face una sau alta sau se comportă într-un anumit fel, dacă asta sau cealaltă au loc, atunci eu consider acele lucruri ca un semn și ca dovada că este calea lui Dumnezeu." Asta este superstiție. Astfel de directive dau acești ghicitori. Trebuie să ia sfârșit toate aceste manevre înșelătoare ale lui Satan! Tot așa cum Avraam avea Cuvântul făgăduinței divine pe care l-a purtat prin credință este și cu sămânța lui Avraam de astăzi. Să terminăm odată cu interpretarea semnelor! Umblarea unui copil al lui Dumnezeu prin credință nu depinde de împrejurări, ci se găsește în mâna lui Dumnezeu, care ne-a rânduit la Viața veșnică.

Influențe

Mulți cred că sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, dar dacă ne uităm mai îndeaproape la viața lor putem constata că sunt dominați de niște *duhuri*, că simțurile le sunt pervertite și că oriunde merg provoacă nenorociri. Cuvintele lor pot fi foarte pioase, dar roadele lor mărturisesc despre influența sub care se găsesc. Atunci când Eva l-a ascultat pe Satan, ea a intrat sub influența lui; când Adam a ascultat-o pe Eva, el a intrat sub influența ei și, prin aceasta, sub influența lui Satan. În aceeași situație sunt toți cei care cred într-o răstălmăcire a Cuvântului original: adică, sunt sub o influență falsă. Ei cred că pot mânca din pomul cunoștinței fără să fie atinși de moarte. Așa nu merge! Orice răstălmăcire personală a Cuvântului conține otrava șarpelui vechi în ea însăși. De aceea a fost dată avertizarea serioasă din 2 Petru 1.20, care spune că nici o proorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Toți proorocii trimiși de Dumnezeu erau sub influența divină, pentru că la ei venise Cuvântul lui Dumnezeu. Acela care crede Cuvântul așa cum L-au adus aceștia este sub aceeași inspirație a Duhului Sfânt. Moise a primit o însărcinare divină: el era trimis de Dumnezeu. De aceea era sub inspirația corectă și a fost călăuzit de Duhul lui Dumnezeu. Atâta vreme cât poporul asculta și credea cuvintele lui, era sub aceeași influență divină ca Moise. Sub ce influență erau Core, Datan, Abiram și cei două sute cincizeci care, după ce s-au ridicat împotriva lui Moise, au adus tămâie înaintea Domnului? Toți cei care i-au ascultat, au intrat sub aceeași influență diabolică și au pierit. Dumnezeu nu își schimbă nici Cuvântul, nici felul de a acționa. Acum fiecare trebuie să se întrebe sub ce influență se află în tot ceea ce face. Suntem noi în granițele Cuvântului lui Dumnezeu? De cine trebuia să asculte poporul lui Dumnezeu? De aceia pe care i-a trimis Dumnezeu. El a așezat slujbe în biserica nou-testamentară pentru pregătirea sfinților (Efes. 4.11). Nicăieri nu este scris că niște femei ar fi fost așezate ca “apostolițe, proorocițe, evangheliste, păstorite și învățătoare”. Dimpotrivă: Pavel, prin porunca Domnului, le-a arătat locul. Ne-am putea imagina scris în Biblie: ”Ați auzit ce au spus doamna Avraam sau doamna Moise? Ați auzit ce au spus doamna Petru sau doamna Iacov? O, ar trebui să auziți ce are de spus doamna Branham sau sora cutare! Ea este cu siguranță o proorociță!”. Aceasta este de neînchipuit! Totuși, astăzi suntem vinovați de aceleași lucruri, fără să ne fi dat seama de gravitatea lor! În Tit 2 și în alte locuri din Scriptură, li se arată femeilor credincioase locul lor de onoare, cu următoarea remarcă (v. 5): “... *ca să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu*”. De ce este vorbit de rău Cuvântul astăzi? Pentru că fiecare își spune propria părere. Noi știm să spunem ce trebuie să facă alții, dar nu ne gândim să ne ocupăm locul care ne corespunde. Așa vorbește Domnul în Isaia 3.12: “*Poporul meu este asuprit de niște copii, și-l stăpânesc niște femei! Poporul meu, cârmuitorii tăi te duc în rătăcire, și pustiesc calea pe care umbli!*”. Proorocul Ezechiel a recunoscut prin Duhul cum era exercitată această asuprire. În Ezechiel 13.17, Domnul îi poruncește: “*Iar tu, fiul omului, întoarce-ți privirile împotriva fiicelor popoului tău, care proorocesc după gustul inimii lor, și proorocesc împotriva lor! Spune: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Vai de cele ce cos perinute pentru subsiori, și fac măhrame pentru capetele oamenilor de orice mărime, ca să prindă suflete!*”. Ele fac lucruri care se potrivesc oricărei situații. Dar aceste lucruri nu sunt conforme Cuvântului lui Dumnezeu. Cine îl ascultă cu adevărat pe proorocul trimis de Dumnezeu, și cine i-a recunoscut slujba, se va retrage de sub orice influență străină. Mă smeresc înaintea Dumnezeului Celui Atotputernic căci și eu am greșit și, prin lipsa mea de cunoștință, am acționat cum se face de obicei. De câte ori n-a vorbit Domnul în mod puternic prin predicile fratelui Branham pe care le-am tradus, dar noi imediat după aceea am așteptat ca Domnul să ne vorbească, fără să înțelegem că Domnul ne vorbise deja prin acele predici! În loc să punem pe primul loc mesajul divin și să ascultăm ce are de zis Duhul Bisericii prin Cuvânt, noi am așteptat să mai vină ceva să se adauge la acesta. Rezultatele dezastruoase care au urmat ne-au obligat să respectăm ordinea biblică în Biserică și să recunoaștem folosirea corectă a darurilor Duhului așa cum a fost expusă în predica “Rânduiala în Biserică”. Noi nu trăim într-un timp oarecare din cei 2000 de ani ai Bisericii noului legământ, ci în ultima perioadă profetică. De aceea trebuie aplicate criteriile profetice ale Cuvântului. În Mica 7.5, Domnul spune: “*Nu crede pe un prieten, nu te încrede în ruda cea mai de aproape; păzește-ți ușa gurii de cea care îți stă în brațe! Căci fiul batjocorește pe tatăl, fata se scoală împotriva mamei ei...*” Ce s-a întâmplat cu porunca “*Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta!*”? Noi l-am cinstit pe tatăl nostru, și pentru că Dumnezeu a zis-o dinainte, noi am ajuns să fim disprețuiți de propriii noștri copii, pentru ca să se împlinească Scriptura și Dumnezeu să fie dovedit adevărat. N-ar trebui să ne mire aceasta, ci doar să recunoaștem timpul în care trăim. Noi n-avem întotdeauna de-a face cu prieteni și oameni apropiați, ci și cu persoane perfide care vorbesc amabil, dar care ne pregătesc o capcană în inima lor. Cât de des nu se spune: “Poți să ai încredere în mine!” Și ce se întâmplă când se încheie prietenia? Se folosesc secretele celuilalt fără rușine. Oare nu este cazul să ne deschidem ochii și să ne dăm seama de jocul înșelător al dușmanului? Este scris despre Mântuitorul nostru: “*Dar Isus nu se încredea în ei, căci îi cunoștea pe toți.*” El vedea prin oameni. Și noi trebuie să recunoaștem că doar Unuia singur îi putem spune toate lucrurile, în care putem să avem deplină încredere, căci doar El este Marele nostru Preot, care ne înțelege în toate lucrurile (Evrei 2.17). “*El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și lacrimi către Cel care putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui...*” (Evrei 5.7).

De azi înainte noi nu ne vom mai da pe mâna oamenilor, ci ne vom încredința total în mâinile lui Dumnezeu, căci noi am recunoscut intențiile ucigașe ale lui Satan. Mireasa va avea doar Cuvântul curat și lucrarea curată a Duhului, ea nu se va mai deschide către nici o influență străină.

Învățăături stricăcioase

Când a fost introdusă în țară învățătura “Parusiei”, care pretinde că Domnul Isus a venit pe pământ în 1963, noi am putut constata că ea nu este în concordanță nici cu Mesajul, nici cu Biblia. Cuvântul grecesc “Parusia” desemnează venirea lui Hristos pentru judecata de apoi, adică la sfârșitul istoriei lumii. Aceasta va avea loc după împărăția de o mie de ani. Revenirea Domnului pentru a-Și lua Biserica-Mireasă va avea loc așa cum mărturisesc numeroase pasaje biblice! *“Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”* (Fapte 1.11).

Isus, care a fost răstignit și care a înviat, s-a ridicat la cer, și, de la Rusalii încoace, Se descoperă prin Duhul Sfânt. El S-a arătat lui Saul și fratelui Branham, în stâlpul de foc; totuși, aceasta acestea sunt descoperiri ale Domnului și nu revenirea Lui. Cine crede că odată cu deschiderea celor șapte pecetei, Hristos s-a pogorât pe pământ și că se află acum pe pământ, este stăpânit de duhuri amăgitoare. Fratele Branham a predicat exclusiv revenirea lui Hristos conform cu ce este scris în Biblie. Și teoria că începând cu 1963, timpul de har s-ar fi terminat, și că jumătatea de ceas de liniște ar fi început, este o afirmație total nefondată. Este o prostie să evaluezi jumătatea de ceas la 20 de ani, și să pretinzi că din 1963 până în 1983/1984, totul se va sfârși. Prin sabia Duhului, Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, această nebunie trebuie nimicită. Așa cum am făcut la începutul anilor '70, când unii au fixat anul 1973, și la mijlocul anilor '70, când se credea că anul 1977 va fi ultimul, eu am demonstrat că acești ani vor veni și vor pleca; și acum eu spun că anii 1983 și 1984 vor trece fără să se îplinească ce așteaptă unii. Sunt pe deplin conștient de greutatea acestei afirmații, și, de aceea, mă aștept la tot felul de critici. Niciodată Dumnezeu n-a permis ca un om să aibă dreptate în calculele lui. Cine a fost deci însărcinat să le facă? Isus a arătat calea ucenicilor Săi, spunându-le: *“Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Lui.”* (Fapte. 1.7). Cât era El de smerit, căci Se considera unul dintre ei când a spus: *“Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.”* (Mat. 24.36). După ce vor să se ghideze oamenii? Ei sunt induși în eroare cu vorbe liniștitoare și îndepărtați de cuvântul lui Dumnezeu. Cine vrea să reziste înaintea lui Dumnezeu, va ieși din orice confuzie și se va lăsa introdus în Adevăr și sfințit. La sfârșit, Biserica trebuie să fie unită în Cuvânt și în Duh, așa cum a fost la început. *“Credincioșii Cuvântului și ai Duhului trebuie să fie una. Înțelegeți voi aceasta? Credincioșii, Cuvântul și Duhul sunt absolut una. Voi nu mai aveți propriile gânduri, voi nu mai folosiți propriile răstălmăciri. Nu este minunat? Gândul lui Hristos este în voi. Gândul lui Hristos din voi va lua Cuvântul, așa cum a făcut-o și El, căci El era Cuvântul. Atunci când gândul lui Hristos este în voi, voi sunteți Cuvântul, voi sunteți Cuvântul viu al lui Dumnezeu, voi Îl reprezentați aici, pe pământ pentru că faceți faptele Lui. Așa trebuie să fie cu Biserica.”* Noi spunem în credință: *“Amin! Așa să fie!”*. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său pe care L-am acceptat, și astfel, El veghează asupra noastră pentru că suntem purtătorii făgăduințelor divine, pentru a le împlini și a le confirma. Dumnezeu cheamă acum poporul legământului Său, pentru ultima dată, să se unească pentru încheierea istoriei de mântuire. El conduce minunat lucrurile în poporul Său spre cinstea Numelui Său. Lui să-I fie aduse mulțumiri și închinare pentru veșnicie!

Din însărcinarea lui Dumnezeu,

Fr. Frank